

Lag om ändring i rättegångsbalken;

utfärdad den 25 juni 2015.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om rättegångsbalken
dels att 5 kap. 6 § och 33 kap. 9 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 20 kap. 15 a §, av följande lydelse.

5 kap.

6 §² Om en part, ett vittne eller någon annan som ska höras inför rätten inte behärskar svenska, får rätten anlita en tolk. Om en misstänkt eller en målsägande i ett brottmål inte behärskar svenska, ska en tolk anlitas vid sammanträden inför rätten.

Rätten ska, om det är möjligt, förordna en tolk som är auktoriserad att vara tolk i målet. I annat fall ska en annan lämplig person förordnas. Om det vid domstolen finns en allmän tolk i det språk som det är fråga om, ska han eller hon anlitas.

Det som föreskrivs i första stycket om den som inte behärskar svenska gäller också den som behöver en tolk till följd av en hörselnedsättning eller talsvårigheter. Om det är lämpligt, får ett tekniskt hjälpmedel användas i stället för att en tolk anlitas.

Den som står i ett sådant förhållande till saken eller till en part att det kan anses minska hans eller hennes tillförlitlighet får inte anlitas som tolk.

Bestämmelser om anställande av allmän tolk och om anlåtande av tolk för den som har en hörselnedsättning eller talsvårigheter meddelas av regeringen.

20 kap.

15 a §³ En målsägande som har begärt det ska av rätten underrättas om tidpunkt och plats för sammanträden inför rätten.

33 kap.

9 §⁴ Rätten får vid behov översätta handlingar som kommer in till eller skickas ut från rätten. Rätten är skyldig att åt den misstänkte eller på begäran av en målsägande översätta en handling i ett brottmål eller de viktigaste

¹ Prop. 2014/15:77, bet. 2014/15:JuU21, rskr. 2014/15:258.

² Senaste lydelse 2013:663.

³ Tidigare 15 a § upphävd genom 1987:747.

⁴ Senaste lydelse 2013:834.

delarna av den, om en översättning är av väsentlig betydelse för att den misstänkte eller målsäganden ska kunna ta tillvara sin rätt. Översättningen får göras muntligen om det inte är olämpligt med hänsyn till det som handlingen eller målet rör eller någon annan omständighet.

Rätten är också skyldig att översätta en handling i ett brottmål eller de viktigaste delarna av den, om handlingen ska sändas till någon som vistas i en annan stat och det finns anledning att anta att personen inte förstår språket i handlingen. Handlingen ska översättas till språket i den andra staten eller, om myndigheten känner till att personen inte förstår detta språk, till ett annat språk som personen förstår.

Den som utfört översättning har rätt till skäligen ersättning, som betalas av staten.

Första och tredje styckena ska tillämpas även i fråga om överföring från punktskrift till vanlig skrift eller omvänt.

Om det är möjligt ska rätten anlita en översättare som är auktoriserad. I annat fall ska en annan lämplig person anlitas för att utföra översättningen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2015.

På regeringens vägnar

MORGAN JOHANSSON

Charlotte Kugelberg
(Justitiedepartementet)